

Ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.

În ziua de 19 octombrie 1971 a avut loc ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român. Au participat ca invitați miniștri și alți conducători ai unor organe centrale de stat. Cu acest prilej a fost examinat proiectul legii pentru organizarea producerii și folosirii raționale a resurselor de nutrație, și proiectul legii vii și vinului. Aceste proiecte de legi vor fi publicate în presă și supuse dezbaterii publice.

În continuare, Comitetul Executiv a examinat proiectul legii privind încadrarea și promovarea în muncă a personalului din unitățile

socialiste de stat, îmbunătățit pe baza observațiilor, propunerilor și sugestiilor oamenilor muncii, precum și proiectul legii pentru organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ. Ambale proiecte vor fi supuse spre dezbateră și adoptare Marii Adunări Naționale. Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a mai examinat și aprobat programul privind asigurarea cu ambalaje a economiei naționale în perioada 1971-1975, măsurile pentru îmbunătățirea activității în industria energiei electrice și creșterea gradului de siguranță în funcționarea sistemului energetic, și alte probleme ale activității curente.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ANUL XXVII, SERIA II.
Nr. 6975
6 PAGINI — 30 BANI
MIERCURI
20 OCTOMBRIE 1971

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

MOMENTE DECISIVE ÎN BĂTĂLIA RECOLTEI

Patru organizații U.T.C. — un numitor comun: DĂRUIREA

În tinuturile bănănețe toamna aceasta cu roade bogate solicită în continuare lucrătorii sgarcelor. Numărul hectarelor care așteaptă să fie culese, al celor care urmează să adăpostească sămânța pentru noua recoltă, este încă mare. Lăsa de o fiecare zi, fiecare oră se cere folositor intens printr-un efort la care să participe toți cei ce trebuie și pot să o facă. Patru secretari ai unor organizații U.T.C. din mediul sătesc relatează, la solicitarea noastră, tocmai felul în care tinerii sprijină, prin forțele lor, intensificarea ritmului la toate lucrările agricole de toamnă. Să le dăm deci cuvântul:

135 de hectare pentru a avea toată suprafața eliberată, semănătorile mai au de împărțit sămânța doar pe 150 de hectare. Porumbul recoltat este ținut la zi cu transportul. Zilnic autocamioanele și atelele noastre cără în hambare 20-25 de vagoane. Trebuie să știți că producția medie la hectar este de 3000 kilograme boabe. Spunându-vă că mecanizatorii noștri mai au de arat doar 40 de hectare din cele 130 planificate, vreau să relev faptul că întreaga suprafață ce urma să fie însemăntată a fost eliberată la timp. Sintem în cooperativă 130 de uteciști o forță care lasă „urme” vizibile acolo unde muncesc. De altfel, dacă realizările cooperativei se situează la nivelul așteptat, apoi este și meritul tinerilor noștri care au înțeles că de importanță este să muncescă cu mai multă dăruire în această perioadă. Cei mai mulți tineri, pe lotul lucrat în acord global sau la celelalte culturi, și-au adus zi de zi aportul maxim. Mă gândesc spre exemplu la cooperativii Ion Feleagă, Francisc Mut, Elisabeta Binder, Olimpia Dumbravă, Ma-

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A PRIMIT DELEGAȚIA UZINEI „FREZER” DIN MOSCOVA

Marți, 19 octombrie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit delegația muncitorilor de la Uzina „Frezer” din Moscova, condusă de V. S. Voronkin, directorul uzinei.

Delegația, din care face parte I. E. Kirin, locțiitorul secretarului comitetului de partid al uzinei, V. N. Cernov, rectificator, N. D. Ivanova, maistru, și A. I. Ermoleeva, brigadier, se află în țara noastră la invitația adresată de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu prilejul vizitei făcute la Uzina „Frezer” în primăvara acestui an.

La primire au participat tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent,

secretar al C.C. al P.C.R., Nicolae Ionescu, adjunct de șef de secție la C. C. al P. C. R., Gheorghe Dumitru, prim-secretar al Comitetului de partid al sectorului 3 din Capitală.

A fost, de asemenea, de față V. S. Tikunov, însărcinat cu a-faceri ad-interim al U.R.S.S. la București.

Cu acest prilej, s-a evidențiat utilitatea dezvoltării contactelor și schimbului de experiență între întreprinderile din România și Uniunea Sovietică, între colectivele de muncitori și specialiștii ale acestora, ca o contribuție la mai buna cunoaștere reciprocă, la întărirea prieteniei dintre popoarele român și sovietic.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă tovarășească, cordială.

ÎN PIONIERUL DE ASTĂZI VEDEM UTECISTUL DESTOINIC DE MÎINE

RED.: În dubla calitate de care o aveți de secretar al C.C. al U.T.C. și vicepreședinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor, vă invităm la o discuție despre purtătorii eravatorilor roșii, în perspectivă utecistă.

Interviul nostru cu tovarășă SILVIA ILIE secretar al C.C. al U.T.C.

— E firesc să-i privesc pe pionierii de astăzi ca pe viitorii noștri uteciști; organizația revoluționară a copiilor din țara noastră, investită cu această titlatură de cinste de către partid, constituie cadrul primei școli de educație comunistă. Și când spunem că îl considerăm pe purtătorii simbolului pionieriei ca implinindu-se moral și politic în momentul primirii carnetului roșu de tinar comunist, o facem la modul activ. Uniunea Tineretului Comunist consideră ca o îndatorire a sa de mare răspundere și de mare cinste să participe la activitatea organizației pionierilor în mod direct. Are tradiție și experiență în acest sens, preocupându-se, în colaborare cu consiliile pionierilor la toate nivelele, să îmbogățească activitățile comune, să le confere o mai mare valoare educativă. Nici nu s-ar putea alina, membrii celor două organizații fiind, prin virstă, activități și năzuințe, apropiate.

Am participat la câteva conferințe municipale și județene ale organizațiilor pionierilor, care au precedat conferința națională. E greu să uiti dezbaterile din secțiile de copii. Puși, poate pentru întâia oară, să dezbată la modul acesta — cu mandat dat de colegi — modul în care s-a desfășurat activitatea în organizația lor, invitați să-și exprime părerea despre ceea ce ar putea-o îmbogăți, au folosit prilejul cu mult seriozitate. Cei mari, care îi îndrumă, au putut aduna sugestii, inițiativă, idei, și observații, le-au putut cunoaște dorința de a fi lăsați să se afirme mai mult în acțiune, ca pionieri care concep, organizează și conduc și răspund de activitățile lor, să-și facă în detașamentele și unitățile de pionieri școala muncii obștești, a muncii politice. Cu acest prilej, l-am ascultat vorbind și despre marea lor dorință de a activa mai deaproape alături de uteciști, de a primi sprijinul lor, de a-i avea în activitățile lor, ca îndrumători, colaboratori, invitați, în așa fel încât ei, pionierii, să fie mai

adesea puși în situația de a-l vedea pe uteciști în activitatea de organizație.

RED.: Bănuim că există un răspuns față de această dorință justificată, dacă ne gândim că numai cîțiva ani îi desparte de viața de utecist, că s-au perfectat și se perfecțiază modalități de a amplifica contactele pionierilor cu uteciștii în activitatea, colaborarea între organizații.

— Răspunsul îl constituie în primul rînd activitatea practică de pînă acum, precum și proiectele existente pentru perfecționarea acestei laturi din activitatea celor două organizații. Uniunea Tineretului Comunist știe că îi va avea pe viitorii uteciști așa cum îi pregătește acum organizația pionierilor, iar organizațiile noastre de tineret se implică direct în această pregătire. Pot spune, astfel că sprijinul pe care organizațiile U.T.C. îl aduc la activitatea pionierescă se realizează sub egida unui obiectiv cu semnificații politice deosebite: pregătirea pionierilor pentru intrarea în rîndurile uteciștilor. Ceea ce trebuie să re-

Interviul realizat de LUCRETIA LUSTIG (Continuare în pag. a V-a)

O muză nefastă: MODA

Convorbire cu criticul de artă V. G. PALEOLOG

— Stimată tovarășe V. G. Paleolog, cu ce sentiment treceți pragul expoziției unui artist tînar? — Este foarte bine spus în cazul de față, sentiment. Pentru că, dacă, în general, un critic de artă își lasă la intrarea expoziției orice sentiment (sau resentiment), strîmțindu-se în virtutea dezideratelor de bază ale profesiei, către o cit mai deplină obiectivitate, cînd este vorba de trecut pragul expoziției unui tînar lucrurile se schimbă. Cel puțin pentru criticul mai vîrstnic (sau cel puțin pentru mine) într-un asemenea moment judecata rece, „indiferență”, capătă și unele valențe afective, o încălțură emoțională avînt la letre, decurgînd, pe de o parte, din bucuria firească pe care și-o produce apariția unui nou „glas” artistic (o bucurie ingenuă, oarecum idilică, asemănătoare celeia care te stăpînește în fața primului pîit al puștii reșit din gîoc), iar pe de altă parte — de ce s-o ascundem? — decurgînd din eternul complex de simțiri cu care omul în vîrstă, indiferent de profesia și pregătirea lui, se apropie de gîndul și lucrarea unui tînar. Pentru mine, orice confruntare cu tineretul (și nu numai cu cel artistic) este, în felul ei, o confruntare cu viitorul, prilejindu-mi exploatarea unui tîrîm pe care noi, „cei care nu vom mai fi”, cum spune poetul, n-am avea cum să-l cunoaștem altfel.

— Stimată tovarășe V. G. Paleolog, cu ce sentiment treceți pragul expoziției unui artist tînar? — Este foarte bine spus în cazul de față, sentiment. Pentru că, dacă, în general, un critic de artă își lasă la intrarea expoziției orice sentiment (sau resentiment), strîmțindu-se în virtutea dezideratelor de bază ale profesiei, către o cit mai deplină obiectivitate, cînd este vorba de trecut pragul expoziției unui tînar lucrurile se schimbă. Cel puțin pentru criticul mai vîrstnic (sau cel puțin pentru mine) într-un asemenea moment judecata rece, „indiferență”, capătă și unele valențe afective, o încălțură emoțională avînt la letre, decurgînd, pe de o parte, din bucuria firească pe care și-o produce apariția unui nou „glas” artistic (o bucurie ingenuă, oarecum idilică, asemănătoare celeia care te stăpînește în fața primului pîit al puștii reșit din gîoc), iar pe de altă parte — de ce s-o ascundem? — decurgînd din eternul complex de simțiri cu care omul în vîrstă, indiferent de profesia și pregătirea lui, se apropie de gîndul și lucrarea unui tînar. Pentru mine, orice confruntare cu tineretul (și nu numai cu cel artistic) este, în felul ei, o confruntare cu viitorul, prilejindu-mi exploatarea unui tîrîm pe care noi, „cei care nu vom mai fi”, cum spune poetul, n-am avea cum să-l cunoaștem altfel.

— Privind lucrurile prin prisma obiectivelor acestei convorbiri, ce adevăruri (probabile, desigur) v-au relevat confruntările cu „tîrîmul viitorului”, despre care vorbești?

— N-aș vrea să purtăm o discuție specială, cu referințe stricte la tineretul creator de artă, la școli, curente, stiluri, maniere ș.a.m.d. N-aș vrea, de asemenea, să-mi cereți categorisiri valorice, pe „grade și contingente”, cum se mai întreprind în critica noastră, pornindu-se uneori de la cele mai năstrugnice criterii, cum ar fi (glumesc!) numărul firelor de păr din pensula întrebuintată mai frecvent de un artist sau altul... — Nici nu ne-am gîndit să vă cerem așa ceva. — De asemenea, n-aș vrea să luăm în discuție deocult un aspect: acela al relației tînar-artă... Se observă, în primul rînd, la tineretul nostru de azi, existența unei cantități de informare artistică, incomparabil mai mare decît aceea de care dispuneau trecutele generații. Faptul, pozitiv fără îndoială în esența lui, nu este lipsit, însă, și de aspecte negative. Unul din- tre ele ar fi acela al croșii unei confuzii a pozițiilor față de actual artistic, în sensul că, nu o dată, un tînar dotat inițial numai cu harurile unui bun degustător de artă și, cel mult, cu a-

Inițiative care se cer extinse

Prin eforturi proprii „SALĂ DE SPORT ÎN FIECARE COMUNĂ!”

Comuna Berevoești, județul Argeș. Cu încredere aflăm că școala generală de aici are o sală proprie de sport. Această construcție nouă, realizată după toate regulile, a fost ridicată din inițiativa locală. Entuziasmul și harnicul director al acestei școli, profesorul Constantin Proca, ne-a arătat cu mîndrie o scrisoare de felicitare prin care ministrul învățămîntului lauda inițiativa.

— Bine, dar de unde ați luat banii? — Elevii își doreau mult o sală de sport. Le-am spus atunci că pentru a o avea trebuie s-o merite. Cum? Muncind. Din activitățile de practică a elevilor, fiind îndrumate, au rezultat cîștiguri serioase pentru școală. Ne-au sprijinit și primăria, ca și Inspectoratul

ÎN PAGINA A 5-A, VĂ PROPUNEM RUBRICA ORA FERILĂ A REPORTAJULUI

Reflex al efervescenței societății noastre în plin efort constructiv, reportajul trăiește ora unei excepționale fertilități. Caracterul eroic al epocii, dinamica ei revelatoare, bogăția de sensuri a celor mai obișnuite evenimente ale ei, impun reportajul — această specie atât de controversată în discuțiile (uneori prea stufoase) ale literaților — ca pe o modalitate de prim plan a scrisurii care se vrea, în chip manifest, nu doar mijloc de consemnare, ci și de impuls, nu doar de „ogîndire”, ci și de participare efectivă la construcția prezentului.

În această lumină, „Scinteia tineretului” vă propune, periodic, înțînirea, în paginile ei, cu clișiva dintre repertoriul nostru notorial, colaboratori care au răspuns cu tinerescă promptitudine sît invitației de a ne scrie cîte un reportaj, cit și acelaia de a se mărturisii întru profesie tinerilor noștri cititori... Pentru început:

UN HUNEDOREAN LA GALAȚI

de V. NICOROVICI

Fază din meciul Rapid — Legia Varșovia. Cîștig în pag. a II-a, în cadrul rubricii „ACTUALITATEA SPORTIVĂ PENTRU TINERET”, cronica meciului.

Conștiință și intervenție

de GRIGORE HAGIU

Viața noastră, viața cea de toate zilele, este compusă adeseori din clișee și inerii. Clișee și inerii pe care nu o dată le tolerăm, uitînd tocmai esența conducerii noastre morale, caracterizată, în primul rînd, prin atîdnirea aplicată la mecanismul social prezent, ogîndă a propriei noastre fermități. Istoria depinde de noi nu numai prin opțiunile generale, indeobște cunoscute; în adîncul ei fundamental, urzit din contrarii, se ivesc probleme de un ordin mai special și adevărata conștiință socialistă este demnă de-numele pe care-l poartă în măsura în care știe să le dea o rezolvare fericită, proprie și nouă pentru fiecare caz în parte.

Unul din clișeele cele mai nocive, antrenînd inerii, prejudiciu la prima vedere fără importanță, dar grave pentru bunul mers al lucrurilor dacă le privim în timp, se referă la omul care din incapacitatea de a gîndi în perspectivă, dialectic, pe termen mai lung decît scurta respirație de o clipă își fabrică o „adevărată” calitate dintr-o participare la efortul colectiv mai mult cu îndemnul la muncă. Pe această bază, uneori, este și promovat. Acestui om nu avem ce să-i reproșăm altă vreme cît arderea lui inițială este controlată de spirite mai lucide, el pare chiar util, înșelînd și înșelîndu-se și pe sine. Zelul său, normal pentru alții, firească punctul de sprijin, rodește fructe care abia mai firzivi, cînd efortul colectiv de eradicare se impune, vizibil, de neolciti. Ajungem la celebra discriminare dintre mijloace și scop, cu precizarea de rigoare, a mijloacelor care nu scuză scopul.

În fața acestui fenomen, privind tipologia respectivă, oamenii se împart în două categorii, cel puțin două, mai im-

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Mai există tineri care nu înțeleg că fericirea adevărată nu poate fi realizată departe de țară, de propriul popor

DUREROASA TREZIRE A VÎNĂTORILOR DE MIRAJE

Individual astfel interpelat nu se-a pierdut calmul. A protestat rece, la fel de politicoasă, a solicitat să fie dus la comandantul punctului de control, apoi, degajat pînor peste pînor, a acceptat să răspundă la întrebările puse bineînțeles, cu ajutorul unui interpret. În prealabil

GURA DE EXPLOATARE BUCU—GREȘU DIN VRANCEA

Cea mai îndepărtată gură de exploatare aflată la 14 km de sosea. Aici lucrează 35 de muncitori dintre care mai mult de jumătate sînt tineri uteciști, ne spunea maistrul Șoimaru Ion. Trei dintre acești tineri prezenți în fotografie sînt Andrei Vasile, Diaconiță Toader și Apetrei Costică, recunoscuți pentru îndemnare și seriozitate la locul de muncă.

Foto: PAVEL TINJALA

Prin eforturi proprii

Comuna Berevoești, județul Argeș. Cu încredere aflăm că școala generală de aici are o sală proprie de sport. Această construcție nouă, realizată după toate regulile, a fost ridicată din inițiativa locală. Entuziasmul și harnicul director al acestei școli, profesorul Constantin Proca, ne-a arătat cu mîndrie o scrisoare de felicitare prin care ministrul învățămîntului lauda inițiativa.

— Bine, dar de unde ați luat banii? — Elevii își doreau mult o sală de sport. Le-am spus atunci că pentru a o avea trebuie s-o merite. Cum? Muncind. Din activitățile de practică a elevilor, fiind îndrumate, au rezultat cîștiguri serioase pentru școală. Ne-au sprijinit și primăria, ca și Inspectoratul

(Continuare în pag. a IV-a)

Pe șantierul Combinatului de îngrășăminte azotoase din Slobozia—o egalitate al cărui adevăr este demonstrat

RESPONSABILITATEA COLECTIVĂ

Primul constructor pe care-l cunoaștem pe șantierul Combinatului de îngrășăminte azotoase din Slobozia se numește Tudor Iordache. Are 17 ani și aproape 4 luni vechime în acest loc de muncă.

— Fiecare dintre noi — precizează, sesizând că-l urmărim de ceva timp — este repartizat să execute o anumită operație: operațiile sunt legate între ele, de modul în care muncește eu depinde ritmul întregii echipe.

febrilă de muncă — dovada cea mai bună că toți constructorii au înțeles necesitatea folosirii cu maximum randament a celor 10 ore aferente producției.

U.T.C. de la Trulstul de lucrări speciale — București. O ultimă apreciere aparținând de astă dată tovarășului Gheorghe Anastăsioaie, inginer șef investițiilor la beneficiar.

numai că numărul roperelor trase și tăiate crescuse vizibil. — Am revenit imediat după pauza de masă lângă Ion Oprea pe care dimineață îl lăsesem ocupat cu manevrarea bobului ce transporta pe cărmizile ele fiind înlocuite, conform programului, cu grinzii metalice.

— Cuvele care înlocuiesc orice comentariu, ele fiind prin forța lucrurilor argumente. Argumente pentru ceea ce înseamnă aici pe șantierul de la Slobozia munca. Argumente pentru disciplină. Argumente pentru ritm și productivitate.

Pe șantierul fabricii de șuruburi din Tg. Secuiesc

O banală betonieră

pune în discuție respectarea termenelor dar, „Centrala” rămâne surdă la apelul constructorilor

Tînărul maistru Simion Herciu, șeful brigăzii, aruncă din când în când, cu îngrajozare, privirea peste muniți înzăpezii din jur.

care o au. „Cum să ne descurcăm, au replicat constructorii, când planul nostru zilnic prevede turnarea a 50 metri cubi de beton iar capacitatea betonierei pe care o avem este numai pe jumătate?”

ION NEAGOE, inginer

AURELIA DOBRILA, operatoare chimistă

ILIE ORZEA, jurist

DOINA DONU, tehnician proiectant

OPTIMISMUL PRIMILOR PAȘI ÎN PROFESIE

ANCHETA NOASTRĂ

Momentul prezentării la post a rămas undeva în urmă. O parte dintre ei s-au angajat imediat după absolvire, a doua zi chiar. Alții n-au așteptat nici măcar încheierea formală a cursurilor; ultimul clopoțel i-a aflat acolo unde le era gândul încă din prima zi de școală.

— Căre e cel mai complicat lucru de care v-ați temut înainte de a ajunge? — Ne-am gândit de la început la aparatele cu care vom lucra. Mai ales că în școală nu învățasem totul așa cum se prezintă în combinat, ne spune Mandan. La noi, la electriștii, știți cum este: nu te pricepi, meseria te mușcă!

— Care a fost primul lucru la care te-a împins această schimbare de direcție? — Să mă pun la punct cu actele normative. E premisa inițială în ceea ce urmează să fac: apărarea intereselor combinatului. Chiar azi am fost anunțat că va trebui să particip la un astfel de proces. Voi acorda multă atenție în zilele următoare cunoașterii tehnologiei.

— Faptul că voi lucra într-o unitate industrială frumoasă, că produsele sale sînt foarte căutate. — Și de ce anume consideră juristul că are nevoie cel mai mult? — Nu poți apăra interesele cuiva doar prin prezentarea hîrtiilor. Trebuie să știi și ce se află dincolo de ele. Deci, mult efort pentru cunoașterea tehnologiei de fabricație, a nomenclaturii combinatului.

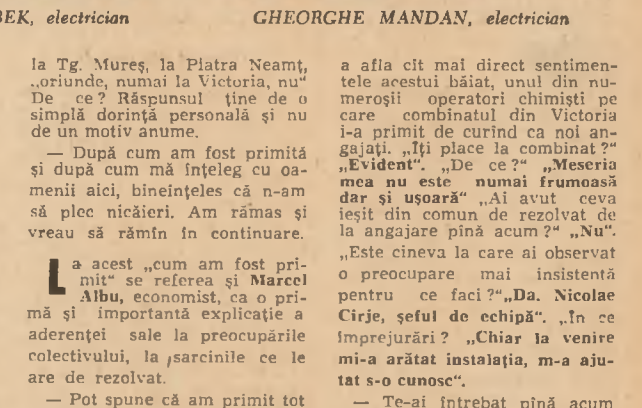
— Spre norocul nostru am întâlnit din primele zile oameni dispuși să ne aprobe de ei, completează Hans. Pe maistrul Oprea Popa Gheorghe îl cunoaștem de la angajarea în combinat. Ne-a explicat funcționarea aparatelor, ne-a dat chiar cărți pentru documentare. Ca urmare am și reușit să reparăm singuri diferite relee, aparate de măsură și control, să facem reglaje. Un amanunț furnizat de cei doi ne-a convins asupra suportului certitudinii cu care ne vorbesc. Aproape toți tovarășii de muncă sînt tineri, cinci din trei ei chiar foști colegi de școală, în cazul lui Georg Hans, coincidențele se extind și mai mult, pe alte planuri; verii săi, pe tră la număr sînt electriștii. Colegii de la școala generală — electriștii de asemenea. Fiile-ra școală-uzină a fost străbătută sub această favorabilă zodie.

— Primul lucru care ți-a reținut atenția? — Bineînțeles, instalația la care lucrez, ne spune Lutsch. Mi-a plăcut foarte mult. — Ți menții părerea și acum după câteva luni? — Da, desigur. — Ce te îndeamnă să fii atât de ferm? — A fost mult plină cînd am învățat aparatele. Din clipa în care n-a mai fost nevoie de supraveghetor, m-am simțit cu adevărat muncitor. Era în sfîrșit, prima dată cînd am putut dovedi ce am învățat în timpul școlărilor.

— Cu cine ai putea împărți această siguranță? — Cred, de fapt nu numai cred, așa este: cu primul din combinat care a încercat să-mi explice instalația: Mihai Diplas, secretarul U.T.C. de la serviciul termoelectric. Și acum lucrez tot eu el în tură. — Na fiecare răspuns, Stoian își dregte glasul. Este primul din familia sa ajuns să lucreze în industrie. — Cum te simți în calitate de „șef de coardă”? — Simt că trebuie să muncesc ca oricare altul. Ea noi se cere atenție multă, foarte multă răspundere. Aici nu sînt admise greșelile. Oricare din ele poate fi fatală. Și eu am la rîndul meu norocul de a fi găsit oameni cumsecade. — Cineva îți șoptește la ureche. Ușor roșind și apoi, către mine: — S-a întimplat să fii într-o zi bolnav. Era chiar în primele zile. Am telefonat schimbului

GEORG-HANS PULKRABEK, electrician

GHEORGHE MANDAN, electrician

— Sînt bucuos decamdată pentru perspectiva ce mi-o deschide venirea în cadrul acestui sector, ne mărturisea proaspătul absolvent al Politehnicii brașovene.

— Cum te simți în calitate de „șef de coardă”? — Simt că trebuie să muncesc ca oricare altul. Ea noi se cere atenție multă, foarte multă răspundere. Aici nu sînt admise greșelile. Oricare din ele poate fi fatală. Și eu am la rîndul meu norocul de a fi găsit oameni cumsecade. — Cineva îți șoptește la ureche. Ușor roșind și apoi, către mine: — S-a întimplat să fii într-o zi bolnav. Era chiar în primele zile. Am telefonat schimbului

— În școală gîndeam să mă fac croitoreasă, afirmă deconcentrat Aurelia Dobrila. De la croitoreasă la operator chimist este o distanță; te înțelegi automat cum a cîștigat una în defavoarea celeilalte? — Este o fată foarte bine văzută în secție, ne șoptește cineva din apropiere. Maistrul are deplîna încredere în activitatea ei. — Ne gîndim, automat, la mobilitatea acesteia adaptării atât de rapide. — Și tătucul și fratele lucrează în combinat. Ei m-au convins să mă apuc de această meserie și mărturisește că își place foarte mult. — Din vorbă în vorbă aflăm că Aurelia Dobrila, elevă fiind la școala de chimie, se gîndea să meargă să lucreze în altă parte,

a afla cît mai direct sentimentele acestui băiat, unul din numeroșii operatori chimisti pe care combinatul din Victoria i-a primit de curînd ca noi angajați. „Îți place la combinat?”, „Evident”. „De ce?” „Meseria mea nu este numai frumoasă dar și ușoară”. „Ai avut ceva fîșit din comun de rezolvat de la angajare pînă acum?” „Nu”. „Este cineva la care ai observat o preocupare mai insistență pentru ce faci?” „Da, Nicolae Cirje, șeful de echipă”. „In ce împrejurări?” „Chiar la venirea mi-a arătat instalația, m-a ajutat s-o cunosc”. — Te-ai întrebă pînă acum dacă vei putea face față la muncă? — Înainte de a veni în combinat, să spun sincer, nu. Dar după angajare, da. Și sînt convins că voi putea să mă descurc. De altfel și tata lucrează tot aici. El m-a sfătuit să vin la profesională. Se interesează mereu de rezultatele mele. Îmi spune tot timpul să mă țin de treabă, că am o meserie bună. — Zece tineri, abia trecuți în registrul de angajare al Combinatului chimic din orașul Victoria. Zece moduri de a exprima primele gînduri ca salariați. Un singur fel de a-și gîndi propria activitate: optimist

L-am rugat să ne vorbească despre momentul pe care-l apreciază ca cel mai semnificativ din cele surse pînă acum. A lătură, involuntar sau nu, o lucrare: „dimensionarea unor șuruburi”, executată imediat — primul lucru „concret” ce i s-a încredințat — și un nume, Rusan Ghigor, conducătorul proiectului de stat. Un element fiind de trecut nu prea îndepărtat al facultății, celălalt decizînd spre viitorul imediat o fereastră pe care speră s-o escaladeze cît mai curînd. A „cîștit” decamdată o serie de proiecte existente. Se gîndește la cele ci-

— În școală gîndeam să mă fac croitoreasă, afirmă deconcentrat Aurelia Dobrila. De la croitoreasă la operator chimist este o distanță; te înțelegi automat cum a cîștigat una în defavoarea celeilalte? — Este o fată foarte bine văzută în secție, ne șoptește cineva din apropiere. Maistrul are deplîna încredere în activitatea ei. — Ne gîndim, automat, la mobilitatea acesteia adaptării atât de rapide. — Și tătucul și fratele lucrează în combinat. Ei m-au convins să mă apuc de această meserie și mărturisește că își place foarte mult. — Din vorbă în vorbă aflăm că Aurelia Dobrila, elevă fiind la școala de chimie, se gîndea să meargă să lucreze în altă parte,

— În școală gîndeam să mă fac croitoreasă, afirmă deconcentrat Aurelia Dobrila. De la croitoreasă la operator chimist este o distanță; te înțelegi automat cum a cîștigat una în defavoarea celeilalte? — Este o fată foarte bine văzută în secție, ne șoptește cineva din apropiere. Maistrul are deplîna încredere în activitatea ei. — Ne gîndim, automat, la mobilitatea acesteia adaptării atât de rapide. — Și tătucul și fratele lucrează în combinat. Ei m-au convins să mă apuc de această meserie și mărturisește că își place foarte mult. — Din vorbă în vorbă aflăm că Aurelia Dobrila, elevă fiind la școala de chimie, se gîndea să meargă să lucreze în altă parte,

MICHAEL LUTSCHI, operator instalații cazane

GHEORGHE STOIAN, operator

VICTOR POPARAD, operator chimist

MARCEL ALBU, economist

Si de astă dată m-am întâlnit cu Victor Pal, printr-o surpriză. Cu toate că știam dinainte că am să dau de el. Adică aici, pe platforma unuia din noile furnale gălățene, unde — aflasem asta cu vreo o săptămână în urmă — se transferase, venosul de la Hunedoara. Am intrat de el. Cineva un furnalist în haine afumate, imi arătă un jans scund, avind cămasă de culoarea paiului și o cască de plastic în cap. Era într-un grup, privind savioul de fontă fumegând, întors cu spatele. L-am strigat înalț cu înșcheta de vânătoare și răsuși spre mine. Avea o față albicioasă, părul blond și niște ochelari cu ramă galbenă, subțire. L-am privit atent, surprins. Celălit, de asemenea, încă mai uitat decît mine, mă examina de încheieturi, apoi zimbă în față lăsat mustață. Și zimbă din nou. El, da, mustață port din '67, au trecut cîteva ani de atunci, tovarășe Victor Pal. Ne căutam, reciproc, pe fețe, timpul care treceuse, oare cum nostalgic.

Cînd ne-am retras mai tîrziu într-un loc mai liniștit — amîndoi la aceeași masă, în sala de comandă a furnalelor — l-am întrebat de ce, și în ce împrejurare a ajuns în combinatul gălățean. Victor Pal, atunci cînd l-am cunoscut la Hunedoara, părea vesel, rînduise, cu o meticulozitate ardelenească, întreaga existență până la pensie, fără să prevadă eventualitatea unei astfel de schimbări. Dar viața — repet un truism, — e complicată. Și ca să fiu drept, eu înșivă, scum am spus, am ajuns la Galați, din furnale era amenințat cu „ursificarea”. Fosta lichidă din interior, lipsită de aer cald, începe să se solidifice, „înghetă”. Pășisem și eu de cîteva ori asemenea paoste. Și chiar cu cîteva luni mai înainte, prin februarie, una destul de gravă. Dar, după un efort de cîteva zile și nopți, am reușit să-i vin de hac. Avind la activ această experiență am fost chemat la consult. Intre timp sostră și doi măsuri bătrîni, ieșii la pensie. Grosșan de la Măria, de la Reșia. — Dumneata deci, erai cel mai tînăr. — Poate. Dar „secretul” l-am aflat, prin 1948, de la maestrul meu Andreu, și de la alții încă mai bătrîni. E drept că ei își aplicaseră procedeele de furnalele mici. Mulți susțineau că, în condițiile cînd furnalele deveniseră de 3-4 ori mai mari, asemenea metode erau depășite. Or, cazul pe care-l rezolvasem cu cinci luni mai înainte dovedea contrariul.

Era vorba nu de elaborarea unor soluții teoretice, ci de o intervenție practică. Ca și într-o operație chirurgicală, conștiza coeficienții de ordin personal: curajul, siguranța minții și a ochiului, perfecta cunoaștere a anatomiei și fiziologiei agregatului. Victor Pal, împreună cu reșienii, realizează operația, deschizînd cu aparatele de sudură, loc pentru aer cald. Orice eroare prin paralizarea unui organ vital putea deveni fatală.

— Ți-a fost teamă, tovarășe Pal? — Nu tocmai. La început, fiindcă apucasem să promit că după 24 de ore se va produce o îmbunătățire, eram foarte emoționat. Primele evacuări nu erau prea încurajatoare. Gîtlejul furnalului era ca strugulat. Scootea șarje dese, reci. Am lucrat două zile și o noapte fără întrerupere. Inceț, incec furnalul începu „să se dezghețe”. După alte cîteva zile, reveni la normal.

Ar fi trebuit să se întoarcă la Hunedoara. Căpătase concediu pe trei zile. Dar — așa cum se întîmplă adesea — provizoriul nu se perpetuă. Concediul spori la trei luni, urmă o „detasare” pe alte șase. Și se propuse să se transfere definitiv. Victor Pal nu se putea decide ușor, avind familie — soție și trei fetele mari — ca să schimbe un curs al vieții pe care îl credea statornic. Pînă la urmă strălucise, dar și argumentele de ordin obiectiv, traseră în cumpănă: posibilitatea de a avea

de a face cu o tehnică siderurgică modernă, de ultimă oră: avantajele de oras mare ale Galațiului (săli de spectacole mai multe, școli superioare etc.).

★

Victor Pal a devenit gălățean printr-un „accident”. Iată o afirmație valabilă numai în parte. Fiindcă, în viața a ceea ce afirmasem mai înainte, vida lui Victor Pal e o succesiune de astfel de întîmplări rezolvite, dar decisive. Tîndu-l în lina cunoaște o singură direcție: ascensiunea. O ascensiune, nu atât în ceea ce privește funcțiile, ci în de ordin istoric. Galați, în triumful otelului românesc, reprezintă virful cel mai înalt, o treaptă. Victor Pal a urcat-o și pe aceasta. Gestul, firesc pentru el, îl caracterizează.

Intîlnindu-l cu mulți ani în urmă la Hu-

nedoara, nu mă ferisem, în ciuda unei rezonanțe care ar putea să pară emfatică, să consider biografia lui, cită o cunoșteam pînă atunci, extraordinară. Chiar și la Hunedoara decenului șase în plină prefaceră revoluționară, unde asemenea funcții erau în interesul senzational deveniseră obisnuite. Provenind dintr-un sat din cîmpia transilvană, Victor Pal, cel mai mic copil, între alții cinci, al unei văduve, nevoiașe, ajunge în cîșiva ani furnalist frunțos, conducător de echipă, la unul din cele mai mari furnale din țară, atunci. Fotografia lui apărea frecvent pe prima pagină a ziarului hunedorean „Uzina noastră”, numele său citat în știrile ce priveau producția de metal în presa centrală, la radio.

L-am cunoscut într-un moment dramatic. Se întîmplase ca tocmai în acea zi furnalul să dea o „șarjă rece”. Deși înalt și ferecat numai în metal, colozul este extrem de sensibil, reacționînd prin toane neașteptate. Gîtlejul său răsufla greoi, sufocat. Oamenii, sub comanda prim-furnalistului, puseră mina pe joară, o unealtă lungă și grea pe care o introduseseră în

pat. Furnalistul strigă la oamenii săi, dar cuvintele fură acoperite de vacarm. Atunci el, încordat, se repezi cu o rangă pînă în dreptul lăvei fierbinți, ca să înlăture obstacolul. Cînd se întoarse, haina îi fumegea, din pricina stropilor de metal fierbinte care fusese improcat. Dar el, fără să-și dea nici o importanță, își concentră atenția asupra vizorului. Mășina de astupat porni spre gura vînzului a colozului, curmînd, după un contact prelungit, erupția de metal incandescent. Primul furnalist, în tot acest timp, stătu neclintit, cu ochii ațîșii pe vizor. Cînd dădu drumul la manetă, brațul îl tremurîu scurt, scapă din încordare.

Așa l-am cunoscut pe Victor Pal.

★

Dar l-am caracterizat viața pe care o trăise, ca fiind extraordinară, abia după ce stătuem de vorbă o seară întîntă la restaurantul „Metalul”. Cine ar fi spus că, în decurs de 10 ani, adică de la plecarea din sat și pînă la venirea la Hunedoara, tînarul acesta, cu înfățișare de adolescent încă, trecuse printr-un seminar, vîsind să devină preot ieromonah și episcop? Dacă ar fi inventat o astfel de biografie, ar fi fost desigur învinuit de

deschizătura fierbinte. Năvăli un nou suvol de lavă, năpustindu-se bescetic, prin jgheaburi, către oala de turnare.

Furnaliștii, abia apucaseră să răsufle și se pomeniră în fața unei noi încercări. Deasupra suvolului, în imediată apropiere a gurii de scurgere, se formase o crustă de zgură, amenințînd să sufocă iarăși răsuflarea colozului. Oamenii se repeziră, cu rănga, cu drugi, să sfîrșească în bucăți scoarța compactă, ca un sloi roșu-întunecat. Cel din față, care scobăia de alții care, și ei, înecați de sudoare, abia avură timp să se odihnească. Primul furnalist, scund, foarte blond și de aceea arătînd și foarte tînăr, trecu la mașina de astupat. Privi, încordat, prin vizor.

Era momentul de încercare, suprem. Gura de scurgere trebuia închisă. Dar sîlurile roșii, care se formau fără încetare, împiedicau manevra mașinii de astu-

scorniri fanteziste, de fugă după senzațional. Dar în cazul de față avem acoperire indiscutabilă, în întîmplări adevărate.

De fapt, traiectoria neașteptată a vieții lui Victor Pal se datora unui curs inedit al istoriei înseși, creat de revoluție. Fiind la începutul carierei mele de reporter, cu așteptări încă livrate, îl asemănăsem pe furnalist cu unul din eroii stendhalieni, Julien Sorel. Originea modestă, ambiția de a-și croi, cu tenacitate, destinul, prin abordarea carierei eclesiastice, îi făceau intrinseciv asemănători. La recomandarea preotului din sat, micul Victor este primit drept crederin la un înalt prelat biserică. Invățase la școala primară foarte bine, era dornic de carte, dar nu avea mijloace să urmeze mai departe.

Astfel intervine prima cotitură neprevăzută în viața lui Victor Pal. Imbrăcat în uniformă de crederin, cu obligația de

cîșiva ani mai înainte. Nu numai în ceea ce privește profesia, ci mobiliile interioare, idealele.

Contactul cu noua Hunedoară constituie o altă cotitură neprevăzută, cu consecințe radicale în destinul lui Victor Pal, pe atunci un tînar de numai 26 de ani.

★

Cînd l-am cunoscut acolo, prin anul 1955-1956, prim-furnalistul trăia epoca de satisfacție supreme ale carierei lui. Orașul flăcărilor incandescente intrase într-o perioadă de mare efervescență creatoare. Noi și uriașe agregate siderurgice, necunoscută în țară, se înălțau cu rapiditate și erau introduse în circuitul productiv. În sectorul furnale se inaugurară, rînd pe rînd, agregate ce căpătau imediat epitetul de „cel mai mare din țară și din sud-estul Europei”.

UN HUNEDOREAN LA GALAȚI

Reportaj de VASILE NICOROVICI

ORA FERTILĂ A REPORTAJULUI REPORTERUL — MARTOR OCULAR

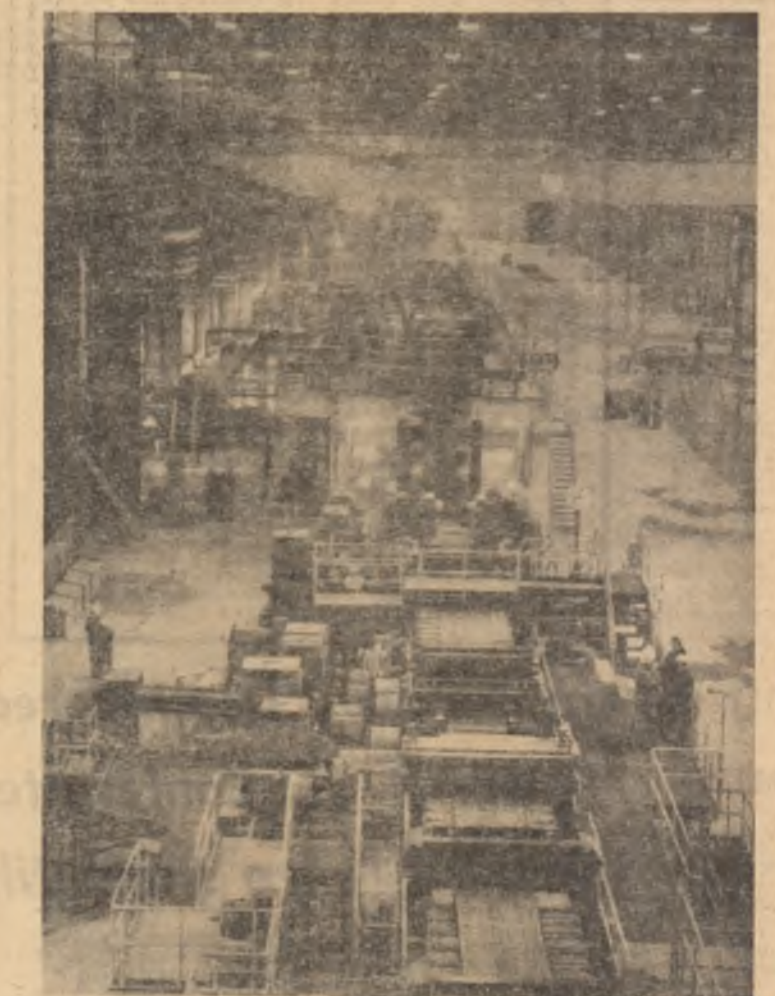
Reportajul este o luptă de ficcare zi cu realul. O luptă care, înainte de a fi a cuvintelor, angajează pe reporter direct, cu toată ființa lui, trup și suflet.

El ieșe din ea seară, cu hainele îmbinate de fum, ori pîrjite de flăcări, cu pantofii roși de praful aspru și acid al șantierelor. Privită astfel, lupta aceasta ar fi o simplă aventură, dacă scopul ei ultim n-ar fi de ordin intelectual. Un scop care se îmbină cu, erai cel mai tînăr.

— Poate. Dar „secretul” l-am aflat, prin 1948, de la maestrul meu Andreu, și de la alții încă mai bătrîni. E drept că ei își aplicaseră procedeele de furnalele mici. Mulți susțineau că, în condițiile cînd furnalele deveniseră de 3-4 ori mai mari, asemenea metode erau depășite. Or, cazul pe care-l rezolvasem cu cinci luni mai înainte dovedea contrariul.

în fundul lacului de acumulare... Reportajul, ca oricare lucrare aparținînd literaturii, e „o convenție”. O convenție care însă trebuie să respecte o singură cerință autentică: Reportajul e un martor ocular. El nu inventează ficțiuni „nu scornește”. Cînd fapte adevărate, la desăvîrșirea cărora a fost de fată. Libertatea fanteziei lui e în chip necesar delimitată de adevărul realității.

Fiecare reporter, cîntînd să asimileze, prin luptă zilnică, o frîntură de real, caută să atingă, implicit, în clipa finalizării, și acest deziderat înalt: creația. Ca mărturia lui, documentară, referindu-se la eveniment istoric delimitat să reziste trecerii timpului. Confrunții săi, mai vîrstnici, devenii clasici ai genului, i-au demonstrat că se poate... V. N.

neadoara, nu mă ferisem, în ciuda unei rezonanțe care ar putea să pară emfatică, să consider biografia lui, cită o cunoșteam pînă atunci, extraordinară. Chiar și la Hunedoara decenului șase în plină prefaceră revoluționară, unde asemenea funcții erau în interesul senzational deveniseră obisnuite. Provenind dintr-un sat din cîmpia transilvană, Victor Pal, cel mai mic copil, între alții cinci, al unei văduve, nevoiașe, ajunge în cîșiva ani furnalist frunțos, conducător de echipă, la unul din cele mai mari furnale din țară, atunci. Fotografia lui apărea frecvent pe prima pagină a ziarului hunedorean „Uzina noastră”, numele său citat în știrile ce priveau producția de metal în presa centrală, la radio.

L-am cunoscut într-un moment dramatic. Se întîmplase ca tocmai în acea zi furnalul să dea o „șarjă rece”. Deși înalt și ferecat numai în metal, colozul este extrem de sensibil, reacționînd prin toane neașteptate. Gîtlejul său răsufla greoi, sufocat. Oamenii, sub comanda prim-furnalistului, puseră mina pe joară, o unealtă lungă și grea pe care o introduseseră în

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

tehnică, știință, activitate culturală, sportivă — precum și pregătirii profesionale. Dar să nu considerăm cu aceasta că am epuizat antrenarea uteciștilor la activitatea pionierescă. Participarea lor trebuie să fie mult mai largă și exercitată într-o sferă de acțiuni cuprinzătoare. Organizațiile U.T.C. din școli și

sucesse — în învățatură, în cercuri — în alte acțiuni — evenimentul primirii carnetului roșu, dovedind că sint gata să devină uteciști destoinici, tineri militanți, profund angajați și responsabili în fața sarcinilor ce le revin.

Dați toți tinerii din cooperativă ar fi muncii la fel ca ei, nu numai că am fi fost mai avansați la recoltă, dar cu siguranță aveam de recoltat mult mai multe produse. De aceea, ne preocupăm găsirea unor noi forme și mijloace prin care organizația noastră să acționeze în sensul de a ridica cota parte de contribuție a tuturor tinerilor la realizarea unității.

Elisabeta Justinian, secretara comitetului comunal U.T.C. Cîrpinis: „Înainte de a începe campania de toamnă, am stabilit sarcini precise privind ajutorul pe care trebuie să îl dea uteciștii unităților agricole. La Cîrpinis, spre exemplu, tinerii salariați, ca și elevii, s-au alăturat cooperativelor și au lucrat la depunerea porumbului (zîlnic realizează 40 de tone) la cules și transportat, la însilozarea furajelor. La ora actuală cooperativa agricolă e mult rămasă în urmă la transportul porumbului de pe cîmp și la eliberarea terenului. În consecință, ne-am angajat ca în viitoarele zile să ne oferim ajutorul la aceste lucrări”.

buful, la recoltatul tomaterilor și ideosebi la depănășut. Unitățile au solicitat sprijinul la această ultimă lucrare deoarece recoltatul se face mecanic, pe cele mai multe hectare. Că lucrul făcut este bun o dovedește și faptul că de la fiecare cooperativă primim numai cuvinte de mulțumire. Pentru de mecanizarea porumbului trebuie urgentată, ne-am angajat să luăm în primire „parcele ale tineretului”, pe care să le culegem numai noi. Uteciștii care lucrea-

— Trebuie făcută mai înții precizarea că apropiata Conferință va fi în măsură să dezbată și să aprobă propunerea ca în viitor să existe funcția de ajutor de comandant recomandat de către organizațiile U.T.C. din rîndul celor mai buni uteciști, care au pasuinea muncii cu pionierii. Subliniez că nu e vorba de un ajutor de comandant bun la toate, ci de un tînar care să acționeze pe lângă comandant și să-i ajute pe copii potrivit înclinațiilor sale deosebite — pentru

intreprinderi, asociațiile studenților vor avea datoria să recorde uteciști care să ajute și să îndrumă activitatea politică în detașamentele și unitățile pionieresti, consacrată cunoașterii politicii interne și externe a partidului și statului nostru. Participarea largă a uteciștilor la activitatea pionierescă — și nu numai a celor din școli — a trăgerea pionierilor la activitatea uteciștilor etc.

perfectat și alte activități care pot uni, cot la cot, pionierii și uteciștii. Amintesc adunările de detașament și de unitate cu înfățișarea din rîndul uteciștilor, care să le povestească copiilor despre activitatea tinerilor din fabrici, militanți, profund angajați și responsabili în fața sarcinilor ce le revin.

Organizațiile U.T.C. adine interesată să primească din școala generală uteciști pregătiți să intre în viața politică a tineretului, vor considera că uteciștii care participă la munca pionierescă realizează o sarcină de organizare pentru care vor răspunde în fața adunărilor generale.

Anton Grif, locțiitor de secretar la secția de mecanizare Iecea Mică: „Dacă articolul va apare după data de 20 octombrie a.c. atunci putei să scrieți că la cooperativa agricolă deservită de noi, a fost înștiințat și ultimul hectar din planul de 600. Cu o seară înainte, pînă la ora 2 noaptea, cei 17 mecanizatori ai noștri puteau fi găsiți numai la arat. În noaptea asta o să se întîmple la fel. Dacă vă dau cîteva cifre din situația operativă vă veți convinge cum lucrăm: arat — 545 de hectare; pregătit patul germinativ — 520 de hectare, înștiințat — 500 de hectare. Din cele 180 de hectare de porumb recoltate pînă

Verificind pe teren cele rețerate ne-am convins că interlocutorii noștri cunoștea foarte bine situația. „Returările” la cele declarate ar viza în special proporția în care sînt antrenate la muncă tinerii satei și mai ales cei care luocuesc în comună dar au servicii în orașele apropiate. Și acestia, în cesururile lor libere, pot să dea o mîna de ajutor la grăbirea lucrărilor. Este cazul organizației U.T.C. din Biled. La recoltatul porumbului și eliberarea terenului, lucrări care în județul Timiș sînt rămase în urmă, participarea mai masivă a tinerilor este în măsură să intensifice ritmul realizărilor. Nu mai trebuie de aceea așteptat nici o zi în plus pînă cînd acestia să semneze de prezență în Ianuri.

UTECIȘTUL DE MÎNE

DĂRUIREA

RED.: Ni se pare important să detaliați cum vor fi atrași uteciștii în activitatea copiilor și cum vor cunoaște pionierii activitățile uteciștilor.

— Trebuie făcută mai înții precizarea că apropiata Conferință va fi în măsură să dezbată și să aprobă propunerea ca în viitor să existe funcția de ajutor de comandant recomandat de către organizațiile U.T.C. din rîndul celor mai buni uteciști, care au pasuinea muncii cu pionierii. Subliniez că nu e vorba de un ajutor de comandant bun la toate, ci de un tînar care să acționeze pe lângă comandant și să-i ajute pe copii potrivit înclinațiilor sale deosebite — pentru

mentelor istorice, petrecute pe meleagurile lor. Ei pot organiza în comun, pe specifice de vîrstă și pregătire, expediții cu finalitate comună: cunoașterea trecutului de luptă al poporului nostru, a realizărilor obținute în anii socializmului. Tinerii și școlarii se vor întîlni, de asemenea, cu santelele muncii patriotice, cum s-au mai întîlnit, de altfel, la îngrijirea școlii, la înfrumusețarea orașelor, la strîngerea recoltelor.

Există de acum și experiența participării în comun la activități activă, a organizațiilor unor con-

— Dacă toți tinerii din cooperativă ar fi muncii la fel ca ei, nu numai că am fi fost mai avansați la recoltă, dar cu siguranță aveam de recoltat mult mai multe produse. De aceea, ne preocupăm găsirea unor noi forme și mijloace prin care organizația noastră să acționeze în sensul de a ridica cota parte de contribuție a tuturor tinerilor la realizarea unității.

— Dacă toți tinerii din cooperativă ar fi muncii la fel ca ei, nu numai că am fi fost mai avansați la recoltă, dar cu siguranță aveam de recoltat mult mai multe produse. De aceea, ne preocupăm găsirea unor noi forme și mijloace prin care organizația noastră să acționeze în sensul de a ridica cota parte de contribuție a tuturor tinerilor la realizarea unității.

DEZBATERILE DIN PLENARA
ADUNĂRII GENERALE A O.N.U.

ÎN SPRIJINUL RESTABILIRII
DREPTURILOR LEGITIME ALE

R. P. CHINEZE LA O.N.U.

În plenara Adunării Generale continuă dezbaterile asupra punctului „Restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U.”. Ambasadorul canadian, Youn Beaulne, declară că pentru Canada problema reprezentării Chinei este simplă și clară: există o singură Chină în lume, iar singurul ei guvern legal este cel al R. P. Chineze și, ca atare, delegația canadiană va vota pentru expulzarea emisarilor clankaișiști din O.N.U. și se va opune manevrelor menite să prelungească actuala stare de fapt. Reprezentantul canadian a precizat că va vota împotriva proiectelor de rezoluție prezentate de Statele Unite, întrucât „acestea urmăresc scopuri străine intereselor organizației”.

Reprezentantul Somaliei, Abdul Rahim Abay Farah, a subliniat, printre altele, că seria acțiunilor de blocare a drepturilor legitime ale Chinei populare la O.N.U. constituie o încălcare a înțelegerii nomenclor de drept ale Cartei.

În intervenția sa, Damatang Camara, secretar de stat pentru afaceri externe al Guineei, a declarat că restabilirea drepturilor legitime ale R. P. Chineze la Națiunile Unite constituie o piatră de încercare pentru organizație. Vorbitorul a cerut delegații americane să-și retragă proiectele de rezoluție, deoarece din acestora reiese că am avea, chipurile, de a face cu admitterea în O.N.U. a R. P. Chineze, lucru cu totul fals, întrucât China este membră a O.N.U. sub fondatori al acestei organizații, membru

permanent al Consiliului de Securitate”.
J. V. Scott, reprezentantul Noii Zeelande, a recunoscut că participarea Chinei la viața organizației, la lucrările Consiliului de Securitate, va da posibilitatea acestui important for internațional să facă față, mai competent, problemelor care confruntă astăzi omenirea, declarându-și totuși, în mod paradoxal, acordul și cu rezoluțiile avansate de S.U.A.

Ministrul afacerilor externe al Nigeriei, O. Arkojo, a adoptat în unanimitate un proiect de rezoluție inițiat de România, careva i s-a susținut că în dezbaterile de azi se discută despre drepturile legitime ale Chinei populare. Or, declarația asupra principiilor de drept internațional privind relațiile prietenești și de cooperare între state”, adoptată la sesiunea jubiliară a Organizației Națiunilor Unite — proiectul — a fost un act de bună credință și nu un act de război, așa cum se arată în declarația internă ale acestui stat.

Reprezentantul permanent al Pakistanului la O.N.U., Agha Shahid, a subliniat că evoluția spre restabilirea drepturilor legitime ale Chinei populare la O.N.U. este un fapt inevitabil. Reamintind că rezoluția adoptată de S.U.A. reprezintă un evident fapt al apăsătoare politicii a „celor două Chine” constituie un atentat la adresa integrității teritoriale a Republicii Populare Chineze.

sigurându-se astfel un larg circuit de valori materiale și spirituale, contribuind la extinderea și multiplicarea cooperării internaționale.

21000 de muncitori spanioli în grevă

Cel 21.000 de muncitori de la marea uzină de asamblare a automobilelor Seat din Barçelona au declarat luni după-amiază grevă. Ei protestează împotriva refuzului companiei de admita în străinătate a muncitorilor pentru participarea lor la organizarea unor acțiuni grevistice în luna iunie. Muncitorii greviști au ocupat pentru scurtă vreme sediul companiei, împotriva lor au fost trimise puternice detașamente ale poliției, care au împiedicat o dirijă restorată din partea muncitorilor. În cursul dimineții, trei muncitori și un polițai au fost răniți în timpul ciocnirilor. În seara zilei, mii de muncitori ai uzinei Seat au participat la o mare demonstrație care a avut loc pe străzile din centrul orașului. Poliția spaniolă a intervenit cu brutalitate, încercând să împiedice pe demonstrații. Au fost înregistrate violente incidente între greviști și forțele polițienești.

S. U. A. :
„FAZA A DOUA”

— care deranjează „secretul” planului economic în două faze: „Acesta a fost aplicarea unui plan trimis Casei Albe la 14 iulie (cu 25 de zile înainte de intrarea în vigoare n.s.) după mai mult de un an de studii întreprinse de un comitet în care cercările de afaceri erau guvernate de interesele în vigoare n.s.”. În aceste condiții este de la sine de înțeles, de ce lipsește clauza privind controlul pe profiturile marilor firme de automobile, țesături, textile și produse farmaceutice. Mai mult,

de peste hotare

In Comitetul pentru problemele sociale și umantare al Adunării Generale a O.N.U.

„Tineretul, problemele și nevoile sale și participarea sa la dezvoltarea socială”

PROIECTUL DE REZOLUȚIE ÎNIIȚAT DE ROMANIA A FOST ADOPTAT ÎN UNANIMITATE

Comitetul pentru problemele sociale și umantare al Adunării Generale a O.N.U. a adoptat în unanimitate un proiect de rezoluție inițiat de România, careva i s-a susținut că în dezbaterile de azi se discută despre drepturile legitime ale Chinei populare. Or, declarația asupra principiilor de drept internațional privind relațiile prietenești și de cooperare între state”, adoptată la sesiunea jubiliară a Organizației Națiunilor Unite — proiectul — a fost un act de bună credință și nu un act de război, așa cum se arată în declarația internă ale acestui stat.

Reprezentantul permanent al Pakistanului la O.N.U., Agha Shahid, a subliniat că evoluția spre restabilirea drepturilor legitime ale Chinei populare la O.N.U. este un fapt inevitabil. Reamintind că rezoluția adoptată de S.U.A. reprezintă un evident fapt al apăsătoare politicii a „celor două Chine” constituie un atentat la adresa integrității teritoriale a Republicii Populare Chineze.

Ministrul afacerilor externe al Nigeriei, O. Arkojo, a adoptat în unanimitate un proiect de rezoluție inițiat de România, careva i s-a susținut că în dezbaterile de azi se discută despre drepturile legitime ale Chinei populare. Or, declarația asupra principiilor de drept internațional privind relațiile prietenești și de cooperare între state”, adoptată la sesiunea jubiliară a Organizației Națiunilor Unite — proiectul — a fost un act de bună credință și nu un act de război, așa cum se arată în declarația internă ale acestui stat.

R. P. POLONA. — Noi blocuri de locuințe la Lodz

Colaborare sovieto-canadiană

OTTAWA 19 (Agerpres). — Cu prilejul vizitei în Canada a lui Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, premierul canadian Pierre Elliott Trudeau a oferit un dîneu oficial. În fața lui Trudeau s-a exprimat speranța că „actualele convorbiri sovieto-sovietice vor scuti la iveală idei fructuoase, dar ideile în sine nu sunt suficiente pentru formarea și instrumentarea unei generații care să contribuie la dezvoltarea socială și economică a societății noastre”. În timpul vizitei, Trudeau și-a exprimat speranța că „actualele convorbiri sovieto-sovietice vor scuti la iveală idei fructuoase, dar ideile în sine nu sunt suficiente pentru formarea și instrumentarea unei generații care să contribuie la dezvoltarea socială și economică a societății noastre”.

TINERETUL LUMII

Pentru ca să poată învăța...

• Ce se ascunde sub firma: „Centrul Universitar de Statistică” • „Munca neagră” a studenților lipsiți de mijloace materiale

Intr-un birou modest, de pe o stradă centrală din Milano, sună telefonul. De la capătul celălalt al firului o femeie cere să-i fie pusă la dispoziție o persoană care să o însoțească la ceremonie de înmormîntare. Tranzacția este încheiată imediat. În schimbul unei mici sume de bani, la crematoriul va fi prezent un student.

Nu este vorba de o glumă sau de un slogan publicitar macabru. Istoria este absolut autentică.

Răspunzînd Alexei Kosighin a apreciat colaborarea sovieto-canadiană în soluționarea unei serii de probleme internaționale, exprimîndu-și speranța că ea se va dezvolta și pe viitor, în scopul înfrînării climatului politic internațional. Referindu-se la politica externă a U.R.S.S. el a relevat că lumea contemporană nu trebuie să fie o arenă de dominație, de rivalități și tranzații între cîteva dintre cele mai mari puteri. Uniunea Sovietică, a declarat el, respinge o asemenea politică. Fiește, marilor state le revine o răspundere mare pentru menținerea păcii. Dar aceasta, a adăugat A. Kosighin, nu are nimic comun cu pretenția cuiva la o situație excepțională în problemele internaționale. Aceste probleme trebuie să fie soluționate ținîndu-se seama de drepturile legitime ale tuturor țărilor interesate — și mari, și mijlocii, și mici.

La Milano funcționează o instituție denumită Centrul Universitar de Statistică. Denumirea ar putea induce în eroare pe oricine ar încerca să se ghidaze după sensurile ei stricte. Pentru că aici, se află în realitate, centrul de plasare a studenților. Este o piață a muncii de un gen particular care permite unui mare număr de studenți milanezi să-și câștige banii necesari conținutului studiilor lor, să facă față, cît de cît, greurilor poverii materiale pe care le implică frecventarea unei facultăți în Italia de astăzi.

Cîți dintre studenții milanezi apelează la serviciile acestui centru? Cotidianul CORRIERE DELLA SERRA consideră că numărul lor este de ordinul miilor. De altfel, potrivit unei statistici recente publicate de L'UNITA 80 la sută din studenții efectuează, într-un moment sau altul al studiilor lor, o muncă remunerată extraversitară și 40 la sută o fac cu regulă în fiecare an. Din 100 de studenți — relevă aceeași statistică — 9 cumulează ajutorul familiei lor cu o bursă, 24 cumulează ajutorul familiei lor cu o muncă, 7 cumulează o bursă cu o muncă, 20 trăiesc numai de pe urma muncii lor iar ceilalți trăiesc numai cu ajutorul familiilor lor. „Drama” — constată L'UNITA — nu constă în faptul că zeci de mii de studenți muncesc, ci în faptul că ei lucrează în activități care nu au nici o legătură cu pregătirea lor, în cea mai mare parte a cazurilor în așa numitele munci negre. Și aceasta, împingi doar de necesități, în dauna timpului afectat pregătirii universitare.”

În ce constă, în definitiv, această „muncă extraversitară” denumită de studenții italieni „muncă neagră”?

„Guvernul social-democrat danez va stabili relații diplomatice cu R. D. Vietnam cît mai curînd posibil”, a afirmat premierul Danemarcei, Jens Otto Krag, în cuvîntarea rostită la deschiderea lucrărilor noului parlament. Totodată, el s-a declarat în favoarea largirii și intensificării convorbirilor privind securitatea și cooperarea în Europa.

„O declarație a partidului Uniunea Germană a Pacii dată publicității la Bonn, subliniază importanța pe care ar avea-o pentru micșorarea încordării internaționale primirea ambelor state germane în Organizația Națiunilor Unite. Documentul arată, de asemenea, că cercuri largi de opinie publică east-germane se pronunță pentru ratificarea tratatelor încheiate de R. F. a Germaniei cu Uniunea Sovietică și cu Polonia, precum și pentru realizarea unor pași concreți în vederea convocării conferinței general-europene în problemele securității.”

„COSMOS-453” este noul satelit artificial al Pământului lansat în Uniunea Sovietică, la 19 octombrie.

AGENCIA TASS transmite: La 18 octombrie a fost comisă o provocare la adresa președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Alexei Kosighin, care, împreună cu primul ministru al Canadei, Trudeau, țesea din clădirea Parlamentului. În acest moment, un individ a încercat să comită un act huliganic. Poliția efectuează cercetări. Primul ministru al Canadei, Trudeau, a exprimat regretul în legătură cu cele întâmplate.

18 MILITARI saigonezi au fost uciși, iar alți 7 grav răniți, ca urmare a unui bombardament efectuat din greșală de un avion aparținînd forțelor aeriene ale S.U.A., pe o șosea situată la 95 de kilometri nord-est de Saigon, în apropierea frontierei cambodgiene — anunță agenția Associated Press.

După ocuparea de către armată a Universității din orașul Cartagena de Indias, acțiunile de protest ale studenților împotriva poliției de represalii polițienești și greve declanșate la cele mai mari universități de stat din Columbia — „National” din Bogotă și „Antioquia” din Medellin.

Agencia Prensă Latina reamintesc că în anul universitar 1970—1971 au avut loc în Columbia numeroase acțiuni de protest ale tineretului studios, care a înscris hotărîrea încetării ocupării militare a localurilor facultăților și eliberarea imediată a studenților condamnați de tribunalele militare. Guvernul de la Bogotă a ordonat însă ocuparea universităților de către militari. Conflictul degenerat în lupte de stradă în care au căzut peste 30 de studenți și-au pierdut viața.

Cu prilejul apropiatei sărbătoriri a Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, colonelul Emilian Bîrlea, atasat militar al țării noastre la Budapesta, a depus marți o coroană de flori la monumentul din orașul Győr, închinat ostașilor români care și-au jertit viața în luptele pentru eliberarea Ungariei. Au mai fost depuse, de asemenea, coroane de flori la cimitirele și monumentele închinăte eroilor români din localitățile Debrecen, Miskolc, Haldobuzsormeny și Nyregyhaza.

O declarație a secretarului general al P. C. din Marea Britanie

CONFERINȚA general-europeană pentru securitate și colaborare ar îmbunătăți perspectivele dezvoltării comerțului Est-Vest, a declarat John Gollan, secretar general al Partidului Comunist din Marea Britanie, în fața participanților la un miting care a avut loc în orașul Sheffield. El a criticat politica guvernului Edward Heath de asociere a Angliei la Piața comună.

Deschiderea lucrărilor Conferinței unionale a studenților sovietici

La Moscova, în Palatul Mare al Kremlinului, au început lucrările Conferinței unionale a studenților. În președinția conferinței se aflau Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S. și alți conducători de partid și de stat sovietici.

În prima zi a lucrărilor, a luat cuvîntul L. I. Brejnev, care a făcut o expunere asupra sarcinilor ce revin studenților sovietici în îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XXIV-lea al P.C.U.S. El a vorbit despre măsurile privind îmbunătățirea condițiilor de viață și de studiu ale tinerii generații și a subliniat necesitatea îmbinării procesului de învățămînt cu practica și cu educația comunistă.

COMUNICATUL COMITETULUI PENTRU ANCHETAREA CRIMELOR DE RĂZBOI COMISE DE TRUPELE AMERICANO-SAIGONEZE ÎN VIETNAMUL DE SUD

Într-un comunicat al Comitetului sud-vietnamez pentru anchetarea crimelor de război comise de trupele americano-saigoneze împotriva populației popoare din Vietnamul de sud, transmis de agenția de presă „Ehoboc”, se arată că, în ultimele două luni, trupele americano-saigoneze au efectuat în șase regiuni din țară. Fete 85.000 de locuitori din provinciile Rach Gia și Ca Mau au fost muțaiți în „sate strategice” și lagăre de concentrare. În provincia My Tho, în cursul lunilor aprile și mai, au fost distruse peste 3.000 de locuințe. În provincia Lon Gan, în primele zile ale lunii iunie, în timp ce peste 100 de studenți au fost excluși din universități. Totodată, cele 7 universități de la Seul continuă să fie ocupate de armată, iar numeroși studenți arestați în timpul incidentelor de sîntămîna trecută sînt încă reținuți de poliție.

Seminar al tineretului din țările nordice

În orașul finlandez-Turku a avut loc un seminar al tineretului din Suedia, Danemarca, Norvegia și Finlanda, consacrat uniirii eforturilor tinerii generații din aceste țări împotriva aderării la Piața comună. Participanții au relevat că eventuala aderare a celor patru țări la C.E.E. ar avea repercusiuni nefavorabile asupra dezvoltării lor economice și s-au pronunțat în favoarea extinderii relațiilor economice și comerciale cu țările socialiste.

Delegația universitarilor japonezi în R.P.D. Coreeană

KIM IR, prim-vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreeană, a primit luni delegația universitarilor japonezi, în frunte cu Yasuo Suzuki, decan al Facultății de arte a Universității „Rissho” din Tokio, care efectuează o vizită de prietenie în R.P.D. Coreeană. Cu acest prilej, menționează agenția ACTC, a avut loc o convorbire prietenească.

COMANDANTUL ȘEF al forțelor armate boliviene, generalul Remberto Iriarte, și-a prezentat demisia. Este pentru prima dată cînd un membru important al regimului instalat în august a.c. La Paz demisionează din postul său.

Măsuri represive în universitățile sud-coreene

Autoritățile de la Seul au adoptat noi măsuri represive împotriva studenților care au participat la recentele demonstrații de protest față de politica reacționară a regimului lui Pak Cihan Hi. Reprezentanții regimului au anunțat că un număr de 40 de studenți au fost excluși din universități. Totodată, cele 7 universități de la Seul continuă să fie ocupate de armată, iar numeroși studenți arestați în timpul incidentelor de sîntămîna trecută sînt încă reținuți de poliție.

O declarație a partidului Uniunea Germană a Pacii

„Guvernul social-democrat danez va stabili relații diplomatice cu R. D. Vietnam cît mai curînd posibil”, a afirmat premierul Danemarcei, Jens Otto Krag, în cuvîntarea rostită la deschiderea lucrărilor noului parlament. Totodată, el s-a declarat în favoarea largirii și intensificării convorbirilor privind securitatea și cooperarea în Europa.

PE SCURT

18 MILITARI saigonezi au fost uciși, iar alți 7 grav răniți, ca urmare a unui bombardament efectuat din greșală de un avion aparținînd forțelor aeriene ale S.U.A., pe o șosea situată la 95 de kilometri nord-est de Saigon, în apropierea frontierei cambodgiene — anunță agenția Associated Press.

Caricaturistul ziarului american „Chicago Daily News”, prezintă economia S.U.A., lovită de inflație, ca pe un om bolnav, imobilizat la pat, dezrădăduit